

HA, AKKOR, UGYAN

mindig egy tucat rizikós faktor
mit mikor ne és mit mikor hol

próbáltam mindig azt remélni
isten barma is lehet ám vidéki

Jeruzsálem bár hazámhoz távol
de fővárosi a Jeruzsálem-jászol

ha egyszer bármihez hitemet adom
vágjon kupán egy (milyen is?) atom

akkor már mindegy: inneni onnani
lesz belőlem egy szép holt sehonnai

megszépült testemet spirituszba rakják
kíváncsi turisták megbámulhatják

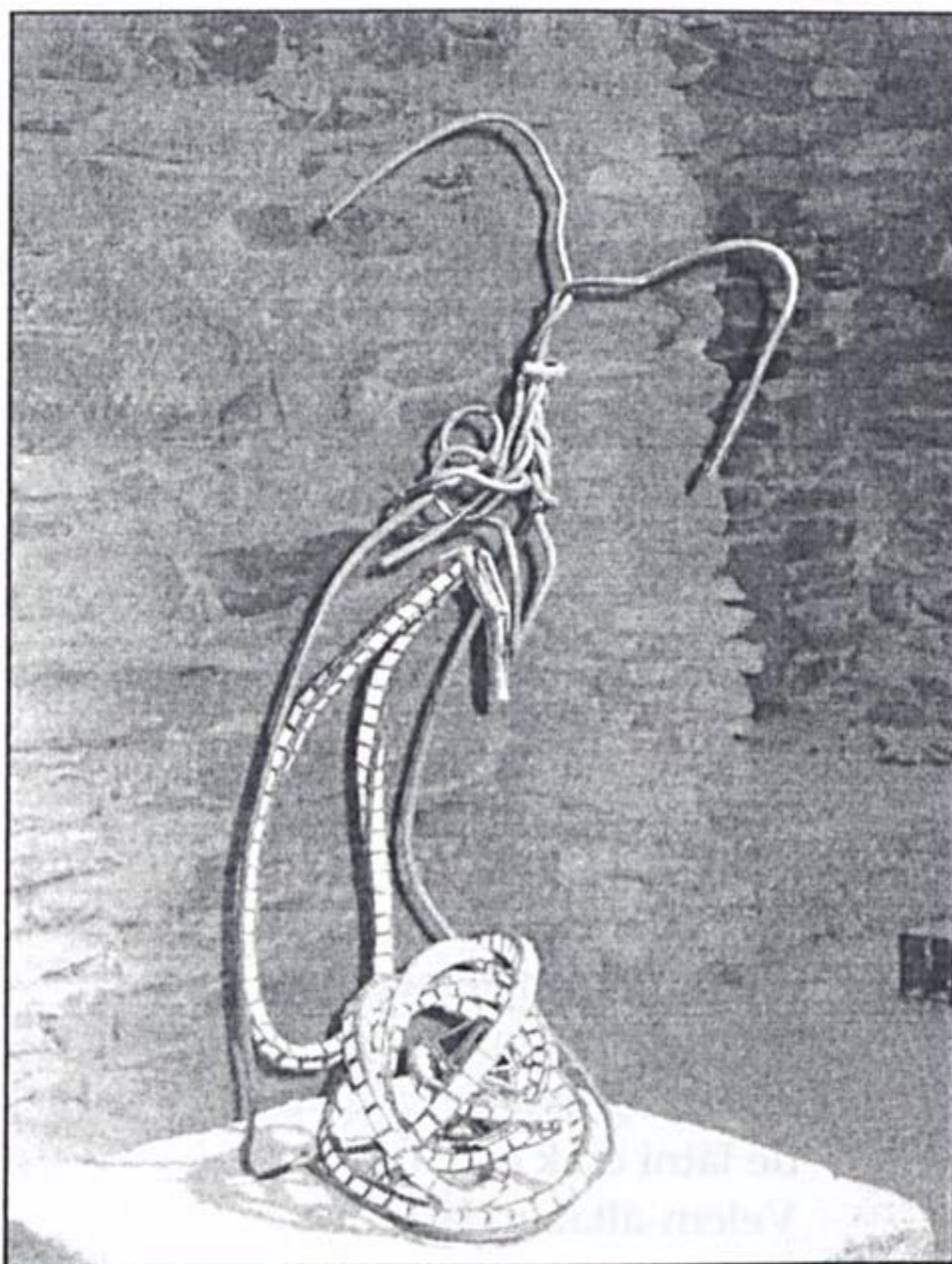
ha ugyan lesznek még Orbisok Ibuszok
corpust konzerváló frankó spirituszok

NEM TUDOK BETELNI

Nem tudok betelni csodámon,
szépségen, kínon, rosszaságon,
amiket nem is én csináltam,
de látni csak én látom.

Velem-általam látja más,
a zenebonában citerás,
a csókokba rejtett árulás,

tudós csordák bődülő ökre,
aki elbitangolt mindörökre,
s akit rejtőzködni, tárulni,
magányában sem fásulni,
fogyva nőni és nőve fogyni,
zsugorodva sokasodni,
csapásaink mosolyogni,
örömeink dödörögni
tanítok én,
s lesz majd kényes eszenciám
vadkörte íze édeni fán,
Holdban az Újhold,
föld a Földtekén.

Kompozíció I.